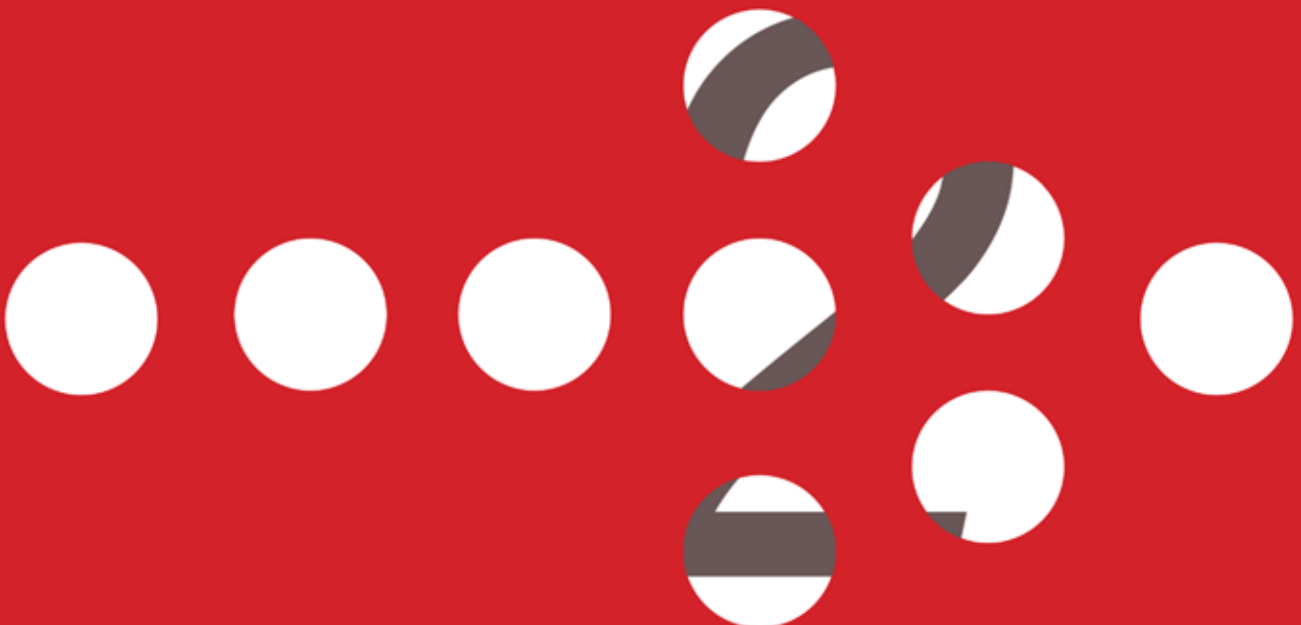

eCampus Norge

Vedlegg 2

UNINETT ABC

(Skrift i kursiv betyr at det kommer fra opprinnelig dokument fra USIT/DML)

Læringsplattformer

Per i dag foregår diskusjonen om utvikling av utdanningen vha LMS innenfor nettverkene til de enkelte LMS-leverandørene. Det trengs en aktivitet for LMS-uavhengig og overordnet erfaringsdeling og refleksjon rettet mot hvordan utvikle online læringstjenester for studenter og undervisere vha LMS-type løsninger (noe som også vil utvikle bestillerkompetansen i sektoren). Det trengs en kritisk oppfølging av interoperabilitet i forhold til utveksling av innhold og kursopplegg mellom plattformer, teknologiovervåking, og en vurdering av LMS-driftstjenester for sektoren basert på åpen kildekode.

”Læringsplattformer” i UH sektoren er ikke et enhetlig felt. Alle universitet og høyskoler bruker minst én plattform, men variasjonen er relativt stor.

LMS er den termen eller forkortelsen som oftest benyttes i Norge. LMS står for ”learning management system”, men ”oversettes” oftest med ”læringsplattform”. En læringsplattform er et online computerprogram for fasilitering av læring, andre begreper for det samme er VLE (virtual learning environment), MLE (managed learning environment), for å nevne noen. Det hevdes av og til, gjerne fra kritisk hold, at plattformer som betegner seg som LMS har fokus på ”management” og ikke på læring. Vel så riktig er det at dette stort sett bare er begreper, og de plattformene som benyttes (spesielt i Norge) ikke er vesentlig forskjellige når det kommer til hva de legger vekt på, hva de støtter og hvor de har fokus. Behovet for, og nytten av læringsplattformer er omdiskutert. I hele sektoren er det, og har det vært, et betydelig engasjement rundt dette. Kritikere og tilhengere har lenge diskutert hensikt, nytte, brukbarhet, verktøy, pedagogikk, tidsbruk, tilgjengelighet etc.

- Administrasjon: læringsplattformer er viktige redskap for den enkelte institusjon for å administrere undervisning og læring. De rette studenter og lærere skal inn i de rette emnene, og emnets innhold skal gjøres tilgjengelig for studentene. Ikke minst viktig er det at kommunikasjonen med studentene fungerer, både fra administrasjonens, og fra forelesers side.
- Foreleseren: bruker læringsplattformen til å kommunisere med studentene, og til å administrere oppgaver og innleveringer, obligatoriske og frivillige øvinger. Plattformene gir som regel en rekke informasjon om studentenes studieprogresjon, slik at individuell oppfølging av studenten er en reell mulighet.
- For Studentene sin del er det av avgjørende betydning at læringsplattformen gir dem tilgang til emneinnhold, informasjon og kommunikasjon. Studentene får i læringsplattformen en enkel oversikt over medstudenter, forelesere og gruppeinndelinger. De har kontinuerlig tilgang til undervisningsinnholdet og fagressurser, og det gjør det enklere å danne seg oversikt i emnet.

Interessen for feltet ”læringsplattformer” begrenser seg ikke bare til leverandør og institusjonens deltakere.

- Norgesuniversitetet som fremmer av fleksibel og livslang læring er interessert i utviklingen og bruken av læringsplattformer.
- SANU skal fremme deling av læringsressurser i UH-sektoren, og er interessert i læringsplattform er blant annet ut fra et potensielt delingsperspektiv.
- Forskningsentre som ITU og InterMedia som formidlere av FoU-basert kunnskap om utvikling og bruk av IKT i læring vil også være interessert i bruken av læringsplattformer i sektoren.
- KD som har det overordnede ansvar for kunnskapsutvikling i Norge og som i tillegg har oppfatninger om hvordan LMS-verdenen bør utvikle seg. KD vegrer seg imidlertid for å komme med inngrep i forhold til UH, men er ofte til stede i fora der problemstillingene debatteres.

1. Produktuavhengig aktivitet rundt utvikling av utdanning vha LMS

Det har vært gjort en del forsøk på å starte fora for diskusjon om LMSenes rolle. HiST hadde i 2008 et prosjekt på å sammenlikne 4 LMS som var i bruk ved høgsolen. LMS er også et gjennomgangstema på konferanser om IKT i sektoren. Et slikt forum som etterlyses kan sikkert være nyttig, bør forankres bredt i UH. Norgesuniversitetet, SANU og LMS-leverandørene er viktige interessenter.

2. Interoperabilitet mellom plattformer

Skille mellom interoperabilitet ift utveksling av innhold (mellom ulike LMS og til/fra CMS) og interoperabilitet i forhold til integrasjon mot andre systemer (som studentsystem, ansattsystem). PIFU-standarder er et skritt på veien ift sistnevnte. PIFU er første norske standard på læringsteknologi noen sinne. De samme aktørene viktige ift. åpne læringsressurser.

eStandardprosjektet v/ Tore Hoel (HiO) gjennomførte tidligere jevnlig "rævkrok" (praktisk interoperabilitetstesting) av innholdsutveksling mellom LMS.

Miljøer som er opptatt av på problemstillingen inkluderer:

- Skyggekomiteen for læringsteknologi i Standard Norge - SN/K 186 (deltakere: UNINETT ABC, Standard Norge, Tore Hoel og Erlend Øverby)
- IKT-Norge - ikt-næringens interesseorganisasjon som kanal til leverandørene. Har eget Forum for kunnskapsteknologi (kontakt: Fredrik Syvertsen)
- NSSL - Nasjonalt Sekretariat for Standardisering av læringsteknologi (lokalisert til ITU)
- Tore Hoel - ansatt ved HiO, for tiden stipendiat ved InterMedia UiO og Norges representant i flere internasjonale standardiseringsprosesser (ISO, CEN, IMS)
- Hypatia AS (= konsulent Erlend Øverby)
- Viktige norske LMS-leverandører: Fronter, It's learning, Norsk nettskole (PedIT).
- Inspira - leverandører av Internett-baserte lærings- og kommunikasjonsplattformer som bygger på åpne standarder og viktig bidragsyter f.eks i Feide-arbeid.
- LMS-kunder i UH (UiO, NTNU, HiST, HiNesna etc)
- UNINETT FAS og UNINETT ABC

3. LMS-driftssenter for friprog-LMS mm

Ift utbredelse av friprog-LMS som f.eks. Moodle kan et hinder være at man ikke har en "profesjonell" leverandør å henvende seg til dersom det oppstår et problem. Internasjonalt er disse utviklermiljøene store og i stor grad knyttet til institusjoner i høyere utdanning.

- Friprogsenteret (nasjonalt kompetansesenter for fri programvare) - <http://www.friprog.no/>
- Høgsolen i Nesna som UHs fremste bruker av Moodle (HiSt og HiNt også aktiviteter her)
- Norgesuniversitetet som bevilger av midler til prosjekter for fremme av Moodle i Norge

Sosial programvare (Web 2.0)

Hva innebærer web2.0 for et tradisjonelt lærested? Hva er nyttig? Hva er "farlig"? Hva skal institusjonene drifte selv? Hva kan institusjonene stole på? Det må gjennomføres noen prinsipielle diskusjoner – hvor institusjonene selv bør dra slutningene – om hvordan håndtere rettigheter, personopplysninger, informasjonsintegritet med mer i de nye omgivelsene.

En potensiell konflikt mellom forskere/forelesere/studenter som ønsker å ta i bruk tilgjengelig verktøy for undervisning og læring er UH-institusjonenes IKT-avdelinger. En del individer bygger sosiale nettverk og tar i bruk verktøy på "utsiden" pga manglende fleksibilitet ved institusjonene.

Mange enkeltindivider har sterke interesser på området, men såvidt vi kan se er det få organisasjoner som har tatt tak i utfordringer på området.

Mange av utfordringene ved å åpne for å bruke web 2.0 verktøy sammenfaller med utfordringene knyttet til åpne læringsressurser - det handler også mye om håndtering av rettigheter. Hvem eier data som befinner seg utenfor institusjonen etc. Trolig har alle UH-institusjonene ett eller flere prosjekt som handler om Web2.0, men lite gjøres på overordnet nivå.

En av utfordringene er hvorvidt institusjonen skal lage verktøy-løsninger selv, ala egen wiki-løsning, eller egen blogg-løsning. Problemet med en slik tilnærming er ofte at brukerne ikke er interessert i disse løsningene, men vil bruke de verktøy de allerede er kjent med og benytter.

Viktige aktører:

- Fagmiljøer og entusiaster på UH-institusjoner
- UH-institusjonenes IKT-avdelinger
- Staben ved institusjonene som bør ta stilling til hvordan institusjonen stiller seg ift. eierskap til innhold etc.
- LMS-leverandørene har integrasjon av web 2.0 verktøy høyt på sin agenda da dette er noe de merker sterk etterspørsel etter.
- Juridiske miljøer må på banen ift. å vurdere lovligheten av en del ting, det samme gjelder rettighetsorganisasjonene.
- Norgesuniversitetet kan være en aktør for å ta tak i problemstillingen og løfte den opp. InterMedia gjennomfører en rekke forskningsprosjekt på bruk av Web 2.0-teknologier i undervisningen.
- Nettverksuniversitetet har web 2.0 som et hovedområde i 2009.

Åpne læringsressurser (deling og gjenbruk)

Forskningsbasert undervisning bør i størst mulig grad være basert på åpne forskningsressurser, forskningsdata og forskningspublisering, og på allment tilgjengelige læringsverktøy og -ressurser.... Det bør vurderes felles repository-løsninger for sektoren og driftsmodell for slike.

Bevegelsen for åpne læringsressurser (OER – Open Educational Resources) har vokst seg sterk de siste 4-5 åra. Internasjonalt tar stadig flere universiteter beslutningen om at pedagogisk materiell og ressurser skal tilbys åpent og gratis til alle og publiseres under lisenser som lar andre forbedre og redistribuere innhold. Knyttet til bevegelsen OpenCourseWare Consortium. I tillegg finns en rekke prosjekter på å få til åpenhet og deling i norsk UH-sektor, feks. ved NTNU.

Man må skille mellom

- lagring av læringsressurser (typisk et CMS) og
- læringsaktiviteter der læringsressursene brukes (typisk et LMS)

Det har tidligere vært flere initiativ knyttet til å etablere et felles CMS for sektoren, men det har aldri helt blitt noe av. Debatten om CMS (både institusjonelt og felles i sektoren) bærer ofte karakter av at det beste blir det godes fiende og at det aldri blir noe fordi man har ulike oppfatninger av beste løsning og beste vei til målet. Prosjektet til Switch i Sveits er i så måte interessant - der har de "bare gjort det" og laget integrasjon med de ulike LMSer som er i bruk. Usikker på status på prosjektet - men verdt å sjekke ut.

Hvem leverer DLR til sektoren?

I høyere utdanning "leveres" digitale læringsressurser (DLR) for det meste av fagmiljøene selv (dvs enten egenutviklet eller tilgjengelige ressurser fra nettet). Det er et stadig sterkere ønske om å få til deling og gjenbruk, men en rekke organisatoriske *og* tekniske hindringer.

NSD leverer data til studenter og forskere. Studenter og ansatte i UH tar dessuten i økende grad i bruk data fra andre offentlige institusjoner som Meteorologisk institutt og Statistisk sentralbyrå. I tillegg til data tilgjengelig via ulike web-tjenester som feks. Google Maps, etc.

Forlagsbransjen leverer stort sett ikke-digitale læremidler i UH, men ønsket om DLR vil trolig øke i tiden framover. I grunn- og videregående skoler er alle de store forlagene leverandører av digitale læremidler og ressurser (Aschehoug, Gyldendal Damm etc) I tillegg kommer forlag som utelukkende tilbyr digitale ressurser som feks. Greenbook, Cyberbook og Eliterra.

To store i leverandører av repositories for læringsressurser i Norge er DigLib (leveres av ItsLearning) og utdanning.no. DigLib formidler digitale læringsressurser fra fem ulike forlag, samt Grieg Music Education og TV2 og er selvsagt enkelt tilgjengelig gjennom læringsplattformen Its Learning. Foreløpig er ingen av ressursene i DigLib for høyere utdanning, mens utdanning.no har ca. 1200 ressurser for UH (stort sett utviklet av faglærere).

ABM-Utvikling. Programmet Norsk digitalt bibliotek skal bidra til koordinering og samordning av digitale ressurser og tjenester på Internett. Avdeling for Digitalt ABM har ansvar for samordning og samarbeid mellom arkiv, bibliotek og museum i utvikling av digitalt innhold og tjenester.

Andre viktige aktører/interessenter i Norge:

- SANU – har det siste året publisert flere rapporter på området: “Dagens og morgendagens studenters forventninger til digitale læringsressurser i høyere utdanning” og ”Deling av digitale læringsressurser i UH-sektoren”
- Norgesuniversitetet – har fokusert på deling og gjenbruk av læringsressurser ved tildeling av midler til en rekke prosjekter de siste åra. Mye erfaring om utfordringer og barrierer.
- Nettverksuniversitetet (2 univ. og 5 høyskoler som samarbeider om nettbasert utdanning). Har for tiden sterkt fokus på deling og web 2.0.
- Rettighetsorganisasjoner som Kopinor og Norwaco - Ivaretar opphavsrettigheter og krever inn vederlag for produsenter av digitalt innhold. For å lykkes med deling og gjenbruk av OER må man se nærmere på en del av avtalene mellom UH-institusjoner og disse aktørene. Dessuten må UH se på systemet for merittering, ingen gulrot for å skape innhold andre bruker.
- Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFF) - Fagforening for faglitterære forfattere
- Creative Commons Norge. Mange ser CC-lisensiering av innhold produsert ved UH-institusjoner som et viktig middel for å få til deling av digitalt innhold i utdanningssektoren.

Multimedia

Det er stort behov for veiledning og erfaringsdeling basert på erfaringer og teknologiovervåking på områder som standarder, (fil)formater, teknologier, når det gjelder interoperabilitet, samt funksjonsmessige fordeler og ulemper ved ulike formater og standarder. [Det bør] utvikles høynivå tjenester (for eksempel videobibliotekløsninger) for medierik formidling og medierikt samarbeid, som kommer sluttbrukerne ved institusjonene direkte til gode.

De aller fleste universitet og høyskoler har egne sentra eller seksjoner for multimedia/undervisningsteknologi.

Eksempler:

- NTNUs multimediesenter som har ansvar for blant annet videokonferanser, videoforelesninger, streaming, utvikling av læringsressurser, ny læringsteknologi bl.a.
- USIT og DML ved UiO har tilsvarende kompetanse og ansvarsområder, i et noe større format.
- Mediesenteret til HiB er ofte synlige i forbindelse med deling og åpne lisenser

Interessant å se på aktiviteten til JaNet, forskningsnettverket i UK som leverer totalløsninger for videokonferanser til utdanningssektoren i Storbritannia (<http://www.ja.net/services/video/jvcs/>)- også grunnutdanning.

Det er relativt liten grad av samarbeid mellom de ulike aktørene i sektoren på dette området, selv om de aller fleste jobber med de samme utfordringer og problemstillinger. Medieinnholdet som produseres bør være tilgjengelig på flest mulig plattformer og operativsystemer, og bør kunne flyttes fra ett system til et annet, mer utfyllende om interessenter for dette området beskrives under ”sosial programvare”. Systemer for deling og gjenfinning av læringsressurser og digitalt innhold, såkalte CMS (content management systems) vil typisk også være fokusområde for mediesentrene.

På leverandørsiden (innhold, programvare og tjenester) finnes selvsagt en rekke kommersielle leverandører, blant andre:

- Mediasite leverer løsninger for videostreaming, og benyttes bl.a av NTNU til webcasting av forelesninger og konferanser
- Yit leverer løsninger og utstyr for medieframvisning i auditorier og klasserom
- Tandberg leverer videokonferanseutstyr/løsninger

Standard Norge, Standardiseringsrådet, FAD og DIFI er viktige aktører med interesser knyttet til standardisering av formater og teknologier.

Ift. videobiblioteksløsninger er ABM-utvikling en sannsynlig samarbeidspartner, dessuten kunne det vært interessant å se til hva de store mediehusene (som feks. NRK) gjør på området. Videobibliotek må ses i sammenheng med CMS. It's learning har samarbeidet med læringsressursbransjen (forlag og medialeverandører) om innholdsportalen DigLib, som baserer seg på en CMS-løsningen IntraLibrary levert av Intrallect.

Mobile løsninger

Det trengs en rådgivingstjeneste for tekniske løsninger, standardisering, mm, og erfaringsdeling i forhold til hvordan institusjonene kan nyttiggjøre seg den mobile teknologien og studentenes bruksmønstre i sin utdanningsvirksomhet

Mobile løsninger er dels et fokusområde for de ulike mediesentrene ved institusjonene, dels for de mer IKT-tekniske avdelingene. Ofte må det et samarbeid til mellom disse aktørene, samt leverandører av plattformer og innhold for å sikre, og utvikle løsninger for å sørge for at medieinnhold/undervisningsinnhold er tilgjengelig fra ulike mobile klienter. Eksempel på dette kan være det samarbeid mellom NTNUs multimediesenter og læringsplattformleverandøren it's learning, som sørget for at innholdet i plattformen ble tilgjengelig også fra mobiltelefon.

Det ville også være interessant å se på utvikling av løsninger som gjør kommunikasjon mellom studenter og forelesere i en forelesningssituasjon smidig og enkelt, det være seg spørsmålsstilling, kommentarer eller voteringer via bruk av mobiltelefon. For å få til det måtte det være et tett samarbeid mellom it-teknisk utvikler og institusjonen.

- Telenor - for utvikling av mobile tjenester og samarbeidsprosjekter.
- NTNU - for erfaringer med mobil plattform og ønsket videreutvikling
- Norges Mobil-TV - selskap som eies i tre like store deler av NRK, TV2 og ViaSat/MTG (Modern Times Group). Mål om å kringkaste gratis mobil-TV.
- Standardiseringsrådet og FAD ift standardisering av formater etc

Plagiatkontroll

Det trengs et samarbeid mellom institusjonene for å etablere et felles stort og dekkende korpus å sammenligne innleverte arbeider mot. Dette gjøres ved å samkjøre databasene hos leverandøren (Ephorus, Turnitin, el.l.) og koordinere høsting på tvers blant faglig relevante nettsteder i sektoren. Videre bør det vurderes felles driftsløsning for plagiatforebyggende system(er).

- For UH sektoren har innføring av systemer for plagiatkontroll nettopp satt fart.
- Plagiatkontroll vil potensielt bety sjekking av enorme mengder oppgaver gjennom hele året, og det er derfor viktig for institusjonene at verktøyet for dette integreres med det LMS som benyttes. Et tett samarbeid mellom institusjon og leverandører er avgjørende.
- Plagiatkontroll knyttes naturlig tett mot rettighetsproblematikk og juridiske spørsmål må avklares. For eksempel blir det et poeng hvor plagiatssystemene har sine databaser, hvor lenge institusjonene har rett til å oppbevare studentbesvarelser.

Aktuelle miljø er ulike juridiske miljø som f.eks SERI og Datatilsynet.

Kvalitetssystemer

Det er behov for å identifisere hvilke ledd som kan støttes og videreutvikles med IKT-løsninger, fremst knyttet til, men ikke begrenset til innsamling, organisering og analyse av data fra virksomheten.

NOKUT evaluerer kvalitetssystemet – ikke kvaliteten på utdanningen?

Universitets- og høyskolerådet (UHR) er viktig premisseleverandør på dette området. UHR skal bidra til samarbeid og arbeidsdeling for å oppnå best mulig kvalitet i høyere utdanning og i forskning og forskerutdanning. Institusjonene har en del produkter for kvalitetssikring de selv har utviklet.

Fra forskning til læring

En spesielt i øyenfallende lite utnyttet forskningsbasert læringsressurs er universitetsmuseenes natur- og kulturhistoriske digitale samlinger[i], som med et tjenestetlag på toppen vil utgjøre sentrale ressurser for både høyere utdanning og grunnutdanningen. Videre representerer utviklingen av open access-tjenester for vitenskapelig publisering og åpne institusjonelle arkiv et stort tilfang av potensielle læringsressurser.

Åpne forskningsarkiv

Universitets- og høyskolebibliotekene har etter hvert også betydelige digitale ressurser som de både ønsker å ivareta og formidle til studenter og ansatte. Det foregår en god del arbeid knyttet til åpne forskningsarkiv, feks NORA (Norwegian Open Research Archive) - en felles inngang til en mengde UH-institusjoners egne åpne arkiv. UiB, UiT og BIBSYS er sentrale i dette arbeidet. BIBSYS drifter en felles løsning for ORA for en rekke UH-institusjoner, kalt Bibsys Brage.

ABM-utvikling er viktig kontaktpunkt mot ABM-sektoren og initiativtaker i en rekke prosjekter rundt digitalisering og tilgjengeliggjøring av ressurser.

Mellomvare, autentisering og autorisasjon

Aktiv spredning og videreutvikling av FEIDE og metoder for identitetsforvaltning i høyere utdanning. Programvare-tjenester, forskningsdata, museumsressurser, institusjonelle arkiver med mer bør være tilgjengelige på tvers i UH-sektoren (og grunnutdanningen) for å fremme tilgjengelighet, deling, gjenbruk, arbeidsdeling og god ressursbruk.

I tillegg til Feide-organisasjonen i UNINETT og IKT-avdelingene må Feide fortsatt ha fokus på leverandører av tjenester og data.

ABM-utvikling - Ift tilgjengeliggjøring av museumsressurser og arkiv er ABM-utvikling en viktig aktør. ABM-utvikling driver mange prosjekter knyttet til digitalisering av ressurser for arkiv, bibliotek og museum. Et tettere samarbeid med UH kunne være nyttig for begge parter.

Viktige aktører er Fornyings og Administrasjonsdepartementet (FAD) og Direktoratet for forvaltning og IKT (Difi) som eiere av eID-satsingen som må koordineres med Feide.

Opplæring, informasjon og kommunikasjon

- Universitetspedagogiske avdelinger ved de ulike institusjonene
- Nasjonale beslutningstakere som KD
- Norgesuniversitetet (samarbeidsprosjekter) og spredning

Aktør-liste

AFIN og SERI (miljøer ved UiO)

Avdeling for forvaltningsinformatikk og Senter for rettsinformatikk. Premissleverandører ift den offentlige debatt rundt personvern og juridiske spørsmål. SERI har samarbeidsavtaler med både UNINETT ABC og Norid.

ABM-utvikling

Statens senter for arkiv, bibliotek og museum. <http://www.abm-utvikling.no/>

BIBSYS

Leverer av biblioteksrelaterte produkter og tjenester til institusjoner i UH-sektoren, andre forskningsinstitusjoner, forvaltingsinstitusjoner og Nasjonalbiblioteket. <http://www.bibsys.no>

Creative Commons Norge

Jobber for å spre kunnskap om og bruk av CC-lisensiering i Norge. organisert rundt en arbeidsgruppe og en referansegruppe. Høgskolen i Oslo er institusjonskontakt i Norge. <http://www.creativecommons.no/>

DIFI

Direktoratet for forvaltning og IKT. <http://www.difi.no/>

Forlagsbransjen

Består av tradisjonelle bokforlag (Aschehoug, Damm, Cappelen, Gyldendal, rdbokforlag etc) som i økende grad vil tilby digitale produkter for undervisning og læring og hel-digitale forlag som kun leverer digitale ressurser (cyberbook, greenbook, etc)

Fornyings- og administrasjonsdepartementet

Ift. autentisering og bruk av standarder i offentlig sektor.

FriProg

Nasjonalt kompetansesenter for fri programvare) - <http://www.friprog.no/>

Intermedia (forskningscenter UiO)

Forskningsmiljø på IKT i læring knyttet til UiO. Multidisiplinær - både svært teknisk kompetanse og pedagoger. En rekke forskningsprosjekt knyttet til nye læringsformer og digitale media. <http://www.intermedia.uio.no/>

ITU

Forsknings- og kompetansenettverk for IKT i utdanning (ITU) er en nasjonal FoU-enhet innen feltet IKT og utdanning. ITU arbeider aktivt for å være en premissleverandør og dialogpartner innen utdanningspolitikk og IKT, både internasjonalt og nasjonalt. Jobber mest med grunnopplæringen og lærerutdanningene. <http://itu.no/>

LMS-leverandører

Følgende plattformer kjenner vi til at benyttes i UH-sektoren:

- Fronter (bl.a UiO, UiTø)
- It's learning (bl.a NTNU, UiS, HisT)
- Moodle (bla.Høgskolen i Nesna)
- Blackboard (Høgskolen i Østfold, Høgskolen i Buskerud bl.a)
- PedIT (egentlig ingen høgskoler som "bruker" det, men noen prosjekter, utviklet ved HiVolda)

Microsoft Learning Gateway er et læringsplattform som får gradvis større utbredelse i grunnopplæringen, men vi kjenner ikke til noen i UH.

I tillegg er det en del fag/institutt som ser på å bruke Google Applications som sin læringsplattform.

Nettverksuniversitetet (NVU)

Et faglig samarbeidsorgan hvor medlemsinstitusjonene etablerer møteplasser og nettverk for gjensidig utvikling av fagkompetanse, og samarbeider om studietilbud og institusjonsutvikling innen nettbasert utdanning på internasjonalt nivå. I dag består Nettverksuniversitetet av Universitetet i Agder, Universitetet i Stavanger, Høgskolen Stord/Haugesund, Høgskolen i Bergen, Høgskolen i Sør-Trøndelag og Høgskolen i Nord-Trøndelag. <http://www.nvu.no/>

NOKUT

Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen. NOKUT er et uavhengig, statlig organ som skal kontrollere og bidra til å utvikle kvaliteten på høyere utdanning og fagskoleutdanning i Norge.

Norgesuniversitetet

Norgesuniversitetet er et nasjonalt organ under Kunnskapsdepartementet, styrt av partene i arbeidslivet, private og offentlige høyere utdanningsinstitusjoner og studentorganisasjonene. Norgesuniversitetet forvalter en årlig bevilgning fastsatt av Stortinget. Norgesuniversitetet skal være et rådgivende organ for departementet på sitt område.

NORA

Norwegian Open Research Archive. Nasjonal søketjeneste for vitenskaplig informasjon i åpne institusjonelle arkiv. <http://www.ub.uit.no/wiki/openaccess/index.php/NORA>

Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFF)

NFF er en fagforening for forfattere og oversettere av faglitteratur. Foreningen sikrer medlemmenes faglige og økonomiske interesser gjennom forhandlinger om avtaler med offentlige og private institusjoner om vilkår for utgivelse og bruk av faglitteratur, om vederlagsordninger m v.

Norwaco er en opphavsrettsorganisasjon som inngår avtaler om sekundær utnyttelse av lyd og levende bilder.

NSSL

Nasjonalt Sekretariat for standardisering av læringsteknologi. <http://nssl.no/>

OpenCourseWare Consortium.

Samarbeid mellom mer enn hundre høyere utdanningsinstitusjoner globalt om å utvikle et bredt og dypt utvalg av åpne digitale læringsressurser. I USA brukes betegnelsen OpenCourseWare (OCW), initiert av Massachusetts Institute of Technology (MIT), mye. I Europa brukes også betegnelsen OER - Open Educational Resources. Blant de europeiske medlemmene i OCW Consortium er Det britiske og Nederlandske åpne universitet og en rekke universiteter i Frankrike, Spania og Portugal.

SANU

Samarbeidsgruppen for nettsteder i utdanningssektoren” (SANU) har som sin viktigste oppgave å fremme kultur for deling av digitalt innhold mellom nettsteder og portaler i utdanningssektoren.

<http://utdanning.no/sanu/>

Standardiseringsrådet (under FAD)

Skal ta initiativ til og tilrettelegge for systematisk bruk av IKT-standarder. Rådet skal gi anbefalinger til Fornyings- og administrasjonsdepartementet om hvilke standarder som bør anbefales eller gjøres obligatoriske å bruke i offentlig sektor, dvs. bli såkalte forvaltningsstandarder.

Universitets- og høgskolerådet (UHR)

Samarbeidsorgan for norske universitet og høgskoler. Målsetting om å være premissleverandør til Storting og regjering og viktig utdannings- og forskingspolitisk aktør. <http://www.uhr.no/>

Utdanning.no (lokalisert ved UiT)

Utdanning.no er en portal som finansieres av KD og der en finner informasjon om utdanning, karriere, læring og utdanningssystemet. Utdanning.no ønsker å være sektorens “go-to-place” for digitale læringsressurser.

